

statslige monopolvirksomhed — og en efterfølgende opkrævning af gebyrer for denne gamle beholdning af numre som følge af national ret ikke er mulig?

Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:

2. Kan den virksomhed, der indtræder på markedet, i en sådan situation uafhængigt af virksomhedens øvrige omkostninger ved at komme ind på markedet og uden en hertil knyttet analyse af virksomhedens chancer i konkurrencen med den på markedet dominerende virksomhed belastes med et engangsgebyr for tildelingen af et telefonnummer på en bestemt procentsats (her 0,1 %) af den anslåede årsomsætning, der kan opnås ved videregivelse af telefonnummeret til en slutkunde?

(1) EFT L 117, s. 15.

Sag anlagt den 30. juli 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Portugal

(Sag C-334/03)

(2003/C 251/08)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 30. juli 2003 anlagt sag mod Republikken Portugal af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved A.M. Alves Vieira og S. Rating, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Republikken Portugal ikke har overholdt sine forpligtelser, idet den ikke i praksis sikrer gennemførelsen af artikel 4d i direktiv 90/388/EØF (1), som senest ændret ved direktiv 96/19/EF (2).
2. Republikken Portugal tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Artikel 13 i lov nr. 91/97 fritager basistelenetoperatøren for betaling af gebyr for etablering af telenet og for indrømmelse af den nødvendige ret til adgang til det offentlige net. Bestemmelsen indebærer, at PT Comunicações som eneste

basistelenetoperatør er fritaget for afgiften, der derimod afkræves alle andre netoperatører.

Denne fordelagtige behandling af PT Comunicações sammenlignet med de andre netoperatører med hensyn til de økonomiske vilkår for indrømmelse af ret til adgang forekommer ikke objektivt begrundet. At behandle PT Comunicações forskelligt fra de andre netoperatører uden en objektiv begrundelse er diskrimination med hensyn til indrømmelse af ret til adgang til fordel for PT Comunicações, hvilket er i strid med direktivets artikel 4d.

(1) Kommissionens direktiv 90/388/EØF af 28.6.1990 om liberalisering af markedet for teletjenester (EFT L 192 af 24.7.1990, s. 10).

(2) Kommissionens direktiv 96/19/EF af 13.3.1996 om ændring af direktiv 90/388/EØF for så vidt angår gennemførelse af liberaliseringen af markederne for teletjenester (EFT L 74 af 22.3.1996, s. 13).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 15. juli 2003 af Tribunale Ordinario di Torino — Sezione del Giudice per le Indagini Preliminari — i straffesagen mod Fabrizio Barra

(Sag C-337/03)

(2003/C 251/09)

Ved kendelse afsagt den 15. juli 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 1. august 2003, har Tribunale Ordinario di Torino — Sezione del Giudice per le Indagini Preliminari — i straffesagen mod Fabrizio Barra forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal artikel 44, stk. 3, litra g), EF, artikel 2, stk. 1, litra f), og artikel 6 i det såkaldte første direktiv (68/151/EØF) (1) og artikel 2, stk. 2, 3 og 4, i det såkaldte fjerde direktiv (78/660/EØF) (2), som affattet ved direktiv 83/349 (3) og 90/605 (4)) fortolkes således, at disse regler er til hinder for en lov i en medlemsstat, som udelukker straf for overtrædelsen af de pligter til offentlighed og pålidelig oplysning, der påhviler selskaberne, når der er givet oplysninger, som, skønt de er tænkt at skulle medføre skade for selskabsdeltagere eller offentligheden for at opnå en uberettiget fortjeneste, er følgen af skønsmæssige